

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracji: **Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr.** — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na czwarty kwartał 1858, od 1go października do ostatniego grudnia:

na miejscu : : : : 3 złr. 45 kr.
z pocztą : : : : 4 złr. 30 kr.

Przesyłki (franco) odbiera **Kantor Gazety Lwowskiej**, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Szwecya. — Rosya i Królestwo Polskie. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

Lwów, 28. września. Jego Excelencyja Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski powrócił wczoraj o godzinie 6 wieczorem do Lwowa. (Wyszczególnienia. — Nowiny dworu. — Prowikaryusz z Chartumu. — Regulamin należytości c. k. armii.)

Wiedeń, 25. września. Baron Widel Jarlsberg były królewsko-szwedzki nadzwyczajny poseł i pełnomocny ministra przy tutejszym dworze miał zaszczyt przedłożyć Jego c. k. apostolskiej Mości na dniu 18go b. m. na osobnej audyencyi swe pisma odwołujące.

Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższą uchwałą z d. 11go września b. r. nadać najtaskawiej pensyonowanemu kasyerowi głównej krajowej kasy w Czerniowcach **Alojzemu Janowi Jordnowi** w najtaskawszem uznaniu jego długoletniej wiernej i pożytecznej służby, złoty krzyż zasługi z koroną.

Ich cesarzewiczowskie Moście Arcyksiężna Zofia i Arcyksiążę Karol Ludwik przyjechali dnia 21go b. m. o godzinie 7¹/₄ wieczorem do Ischl.

Następca zmarłego Dr. J. Knoblechera apostolskiego prowikaryusza w centralnej Afryce, p. M. Kirchner przybył z Chartumu do Tryestu i dnia 21. b. m. udał się w dalszą podróż do Rzymu i Neapolu.

Najnowszy regulamin należytości c. k. armii poprzedzony jest następującym najwyższym rozkazem do armii (nr. 27.):

„Podobnie jak statut ogłoszony Moim rozkazem do armii z 25. stycznia 1857 postanawia zasady organizacji i stanu Mojej armii, uporządkowanie i połączenie jej części, tak niniejszy regulamin zawiera postanowienia względem jej należytości i służbowych potrzeb w pieniądzech i naturaliach co do rozmaitych stosunków służbowych tak w stanie czynnym jakoteż w pensyi.

Oddając ten regulamin Mojej armii ogłaszam go zaczawszy od listopada 1858 wyłączną ustawą względem należytości w pieniądzech i naturaliach jakoteż oznaczonych w nim potrzeb, które jak dotąd będą i na przyszłość zawsze przedmiotem szczególnej Mej troskliwości.

Zarazem rozkazuję, ażeby tak, jak od terminu prawomocności tego regulaminu tylko to miało moc obowiązującą pod względem należytości, co się w nim zawiera, także na przyszłość wszelkie nowymi stosunkami wywołane zmiany i uzupełnienia w tej samej rozciągłości, co regulamin należytości, i to zawsze w takiej formie ogłaszane były, by mogły być wcielone lub dodane w odnośnym punkcie ustawy do tekstu regulaminu, który tym sposobem ma być zachowany na zawsze jako wyłączna zupełna norma względem należytości.

Laxenburg, 1. września 1858.

Franciszek Józef, m. p.“

Ameryka.

(Republika San-Domińska.)

Nowy York, 9. września. Od dnia 1go b. m. nie nadchodziły już do Nowej Foundlandyi żadne telegraficzne sygnały z Walencyi.

— Republika San Domingo rozpadła się na dwa rywalizujące państwa, na których czele stoją Valverde i Santana. Za przyczynę tego rozdzielenia podają sprzeczność zdań co do wyboru siedziby rządu, Valverde chce ją pozostawić w San Domingo a Santana przenieść do Cibao.

Hiszpania.

(Wiadomości z Melilli. — Obrona wyspy Kuby. — Wybory. — Królowa spodziewana w Madrycie.)

Madryt, 18. września. Najnowsze wiadomości z Melilli są pomyślniejsze. Powiodło się załodze hiszpańskiej w wycieczce wyrzucić znaczną szkodę Maurem i zabrać sławne szesnastofuntowe działo, którem chcieli zbombardować miasto.

— Na utrzymanie, a właściwie obronę wyspy Kuby zwraca rząd nieprzerwanie jak największą uwagę. I tak niedawno uchwalono powiększyć tamtejszą załogę znowu o 3000 ludzi i wyprawić do Hawany parowe fregaty „Izabella katolicka“ i „Izabella II.“ dla wzmocnienia tamtejszej stacyi marynarskiej.

— Depesza telegraficzna z 21go donosi: „Wybory deputowanych do kongresu naznaczone są na dzień 31. października, po nich nastąpią wybory municypalne. Ministrowie, którzy jeździli naprzeciw Królowej, powrócili już do Madrytu. Królowa spodziewana jest w stolicy dziś wieczór.“

Anglia.

(Posiłki do Indyi. — Pomnik Newtonowi. — Doniesienia z Chin. — Wiadomości bieżące. — Dzieła Anglii tegoroczne. — Kolonia Sarawak. — Wzrost Tryestu.)

Londyn, 22go września. Książę Malakowy wyjechał na zaproszenie księcia Wellingtona do dóbr jego Claremont w hrabstwie Norfolk.

— Rząd postanowił wyprawić jeszcze w ciągu września 2000 ludzi posiłków do Indyi.

— Zapowiedziane od dawna odsłonięcie pomnika Newtona nastąpiło wczoraj w miasteczku Grantham z wielką uroczystością. — Grantham leży o 1³/₄ niemieckiej mili od Woolstharpe, gdzie Newton urodził się w dzień Bożego Narodzenia w roku 1642.

— Dziennik Times przypisuje zaburzenia w Kantonie nieroztropności lorda Elgina, że po zdobyciu tego miasta powierzył je urzędnikom chińskim, miasto zaprowadzić trybunał wojenny. Nie mało też miał przyczynić się do tego generał Straubensee, któremu Times odmawia wszelkich zdolności.

— Ten sam dziennik pisze: „Jak dalece angielska potęga i angielski wpływ rozciąga się na całej ziemskiej kuli, nie okazało się nigdy tak jasno, jak w bieżącym roku. Dla przyszłych historyków i mowców będzie to rzeczywiście obfitym materiałem, że Anglia w 1858 roku nie tylko stłumiła najstraszniejszą wojskową rewolucję ale otworzyła oraz światu olbrzymie chińskie państwo i przy założeniu pierwszego podmorskiego telegrafu między starym a nowym światem, najgłówniejszą odgrywała rolę. A jeżeli dodamy do tego, że w największej obiecujących okolicach Afryki podejmuje w tej chwili angielska wyprawa nowe odkrycia i że na zachodnim wybrzeżu Ameryki nową założono Australię, tedy nie można zaprzeczyć, że w ciągu 12 miesięcy uczyniło się tyle, że nawet najzuchwalsza duma patrioty musi być zaspokojona.

— Mieszkańce Norwiche przesłali memoryał do p. Earl Derby z prośbą, nie opuszczać sir James Brooka i kolonię Sarawak na wyspie Borneo. Zdaniem tych co podpisali ten memoryał wypływają z posiadania Sarawaku bardzo wielkie korzyści, to jest: panowanie nad południowym wybrzeżem wód chińskich, i posiadanie obszernych pokładów węgla, i łatwość elektrycznego połączenia z Chinami, przycem dźwignięcie kraju obfitego w mineralne i roślinne produkta, staje się w dalszem następstwie, bardzo ważną kwestyą dla angielskiego handlu i europejskiej polityki. Podpisani sądzą, że roztrzy-

gnięcie tej kwestyi zasługuje na ścisłą rozwałę nietylko u narodu ale oraz i u rządu, że oczywiście jest powinnością i korzyścią Anglii nie odmawiać Sarawakowi swej trwałej opieki, i nie zapominając przeszłości okazać się sprawiedliwym dla sir James Brooka. Upraszają zatem rządu Jej Mości Królowej rozstrzygnąć tę kwestyę pomyślnie i spiesznie a oraz zgodnie z życzeniem całego narodu.

— Dziennik *Post* wspomina zyczliwie o podźwignieniu się stosunków handlowych w Tryeście, nazywa to miasto Liwerpołem austriackim, i wykazawszy datami statystycznymi terazniejszy stan obrotu handlowego upewnia, że publiczność angielska powęźmie zapewne z niemałym podziwieniem tę niespodziewaną wiadomość, że południowo-niemiecki handel morski jest dwakroć tak wielki, jak francuski na morzu śródziemnym. Z czasem przyjdzie też do tego, że francuskie i rosyjskie przedsiębiorstwa zaprzestaną dobijać się o monopol handlowy na morzu śródziemnym. Tryest — pisze dalej dziennik angielski — zawdzięcza rozwój handlu swego głównie polityce księcia Metternicha, jakiej trzymał się niemal przez ciąg lat dwudziestu, by zrównoważyć dążności komercyalne rosyjsko-tureckiego traktatu adryanopolskiego. Było to w polityce rosyjskiej, by przytłumieniem handlu dunajskiego podnieść handel w Odessie. Niezrównany w polityce swej na zewnątrz, odbijającej tak świetnie od chybionej z wielu miar polityki w sprawach wewnętrznych, złagodził księżę Metternich surowość rozporządzeń swych handlowych na morzu adryatyckim, a podnosząc znaczenie Tryestu, nie dopuścił Odessie przewagi handlowej.

Francya.

(Pobyt Cesarza w Biarritz. — Wiadomości bieżące. — Pismo księcia Napoleona do rady gminy w Orleanville. — Ratyfikacja traktatu z Chinami. — Wyprawa kochinchińska. — Nowe osady w Algierii. — Ks. Lacordaire. — Kanał Suez. — Żaglowe fregaty do Makao. — Akt ustąpienia części na Madagaskarze.)

Paryż, 22. września. Dziennik *Messenger de Bayonne* potwierdza, że Cesarz przydłży dla trwającej pogody pobyt swój w Biarritz. Cesarz i Cesarzowa robią prawie każdego dnia wycieczki. W Hiszpanii byli także, gdyż wylądowali w Fontarabie. Garnizon z Irunu udał się zaraz po otrzymaniu wiadomości o wylądowaniu Cesarza z powitaniem do tego miasta.

— Dziennik *Akhbar* pisze: „Według pewnych w Algierze krążących pogłosek wybuchły w Maroko niepokojące zaburzenia.“

— Statek „Christoph-Colomb“ zawinął do Marsylii, czekać tam na generała Mac Mahona, który tym statkiem odpłynie ze swiatą do Algieru. Wszyscy afrykańscy generałowie, którzy za urlopem najdywali się we Francyi, otrzymali rozkaz wrócić do swych korpusów. Generał Yussuf odpłynął już do Algieru. Generał Goyon odjeżdża z Marsylii do Rzymu dnia 27. b. m.

— Syn Fuad Baszy, który przywozi ratyfikację konwencji względem Księstw Naddunajskich, przybył do Marsylii dnia 21go wieczorem, i chciał zaraz odjeżdżać dalej osobnym pociągiem, chcąc jeszcze dnia 22go wieczór stanąć w Paryżu.

— Księżę Napoleon wydał do rady gminnej w Orleanville następujące pismo: „Paryż, 1. września 1858.

„Przyjmując poruczoną mi od Cesarza misję, miałem najgorętsze zyczenie przyczynić się do podźwignięcia Algierii. Poblizie Francyi, rozmaite klimatu i rozległość terytorjalna zapewniają tej krainie liczne żywioły pomyślności. Przy najbliższej podróży zwrócę uwagę moją nietylko na żyłne równiny w głębi kraju, ale także na punkta nadbrzeżne, tak korzystne pod względem przemysłu i handlu. Przekonuję się z przyjemnością, że mogę liczyć na pomoc Waszą w dopełnieniu ważnego zadania, które objąłem. Chciejcie przyjąć i t. d.“

— Upewniają, że p. Duchesne de Bellecour wyruszy już 5go października na podróż do Chin z traktatem ratyfikowanym. Po wymianie ratyfikacji wraca baron Gros niezwłocznie do Francyi. Wyprawa na Kochinchinę ma być stanowcza, i sprawdza się też wiadomość o zamierzonym przez Francję urządzeniu stacji wojennej w zatoce Turo. Obecnie budują znaczną liczbę baraków i tak zwanych domków szwajcarskich dla żołnierzy i żeglarzy należących do tej wyprawy. Przybory te wyprawione być mają okrętem transportowym do Kochinchiny, który oprócz tego zabierze i inne zapasy wojenne. Na przedstawienie księcia Napoleona utworzył Cesarz dekretem z 23. sierpnia nowe ognisko dla osiedlającej się ludności na dolinie M'lety należącej do prowincji Oranu, i która u Arabów zwie się „Ain-el-Arba“. To nowe siedlisko liczyć będzie 44 dymów z obszarem do uprawy wynoszącym 3427 hektarów. Inne siedlisko na tejże samej dolinie będzie mieć 16 dymów i 632 hektarów gruntu. Księżę oświadcza w swem sprawozdaniu, że koloniści mogą w tem miejscu pewni być jak najlepszego powodzenia.

— Księża Lacordaire wybrano na nowo prowincyałem OO. Dominikanów francuskich. Piastował on tę godność od czasu przywrócenia tego zakonu we Francyi od roku 1854. Sławny kaznodzieja pozostanie jednak i nadal lektorem szkoły w Sarreze.

— Dziennik *Constitutionnel* zawiera następujące ogłoszenie: „Podajemy tu zapewne dla każdego miłą wiadomość, że organizacja przedsiębiorstwa kanału w Suez, popierana w opinii publicznej wszystkich krajów, rażno postępuje. P. Lesseps zaproponował znakomitościom handlu, przemysłu lub rolnictwa głównych miast Europy i Ameryki, by się podjęli zastępstwa widoków i pożytku całego społeczeństwa, i większa też część prezydentów francuskich izb handlowych przesłała mu oświadczenia zyczliwe, a między tem prezydent izby w Cherbourgu, Bayonne itd. Osobnych agentów mianowano już dawniej w Marsylii, Tulonie, Cette, Havre, w Anglii, w Stanach

zjednoczonych, w Holandyi, w portowych miastach północnych, w Niemczech, Rosyi, w Lizbonie, Madrycie, Barcelonie, Genuy, Turynie, Neapolu, Wenecyi, Tryeście, na Malcie, w Atenach, Bajrucie, Smyrnie, w Konstantynopolu i Alexandryi.

— Według dziennika *Ocean de Brest* mają uzbroić i wysłać do Chin dwie żaglowe fregaty, t. j. „l'Arcaicne“ i „Nercide“, aby w Makao albo na innych punktach tych rozległych krain służyć mogły za skład i magazyn węgla, gdyż cena tego paliwa jest niesłychaną.

— Według *Pays* nabyła Francya praw do wyspy Madagaskaru w roku 1642 za Ludwika XIV. Wschodnie wybrzeże Madagaskaru zajęto stanowczo na dniu 30. lipca 1750 i 15. lipca 1753 w posiadłość, na mocy następującej przez Królową Bėti-Tamsimalo uczynionej cesyi. Dokument ten opiewa: „W roku Francuzów 1750, za panowania Ludwika Ulubionego, imieniem Piętnastego Króla Francyi i Nawarry, Bėti, córka i sukcesorka królestwa i wszystkich praw zmarłego Tamsimalo, swego ojca, a za życia króla w Foulpointe i innych krajów wschodniego wybrzeża i Madagaskaru, czyni niniejszem wiadomo wszystkim książętom, swoim powinowatym, wszystkim dygnitarzom swego królestwa, naczelnikom włości, którzy rozkazują w jej imieniu, i wszystkim poddanym swego państwa, że świętej pamięci Tamsimalo, jej ojeiec, i ona sama, od kilku lat miała zamiar dla przyszłego dobra swoich państw i swego ludu ściągnąć francuski naród do swego kraju. W tym zamiarze Bėti, królowa w Foulpointe, i dygnitarze jej królestwa wsiedli na okręt kompanii de France „Mars“, gdzie się znajdowali w obecności pana Adama de Villiers, kapitana rzeczzonego okrętu, który miał polecenie układać się o nabycie Sainte Marie i zatknąć tam chorągiew francuską. Na mocy tego ogłosza i żąda królowa, ażeby od dzisiejszego dnia wyspa Sainte Marie stanowiła część posiadłości francuskich, i żeby rzeczony król Francyi i jego towarzystwo indyjskie od tej chwili zajęli ją w posiadłość i w pożytek i pozostali po wieczne czasy jej właścicielami nieograniczonymi i potężnymi władzami, nie będąc obowiązani jej, Bėti, ani jej następcom płacić jakakolwiek daninę w nagrodę za rzeczony nabycie; gdyż Bėti uznaje Jego Mości Ludwika XV. i jego kompanię indyjską za monarchów i niezawisłych właścicieli rzeczzonej wyspy i jej portu, aby niemi według upodobania dysponowali; królowa Bėti przyrzeka oprócz tego ochraniać Francuzów wszelkimi siłami, jakie ma na zawołanie. Chce i żąda następnie, ażeby cesya i odstąpienie, które dziś czyni dobrowolnie i z własnego popędu dla dobra swych ludów i swego królestwa, po wszystkie czasy było trwałe, ażeby jej sukcesorowie, poddani lub inne narody nie mogli z jakiegobądź powodu, dla jakichbądź praw lub osobnych cesyi wyrugować z niej francuskiego narodu. Królowa Bėti wyznaje niniejszem, że w nagrodę, indemnizację i w zamianę za to, otrzymała od Jego Mości Króla Francyi niejaką liczbę przyjemnych jej i stosownych przedmiotów, któremi jest zaspokojona, równie jak dygnitarze jej królestwa, jako uczestnicy spraw swej Królowy i jej korony. Żąda, ażeby kopię niniejszego aktu złożono w jej skarbcu, ażeby tam pozostała i na jej potomków przeszła; ażeby wyprawiono posłów do głównych miast jej królestwa i wszystkim jej poddanym, a nawet ościennym ludom i jej sprzymierzonym obwieszczono, że Francuzi rzeczoną wyspę w posiadłość wzięli. Królowa Bėti podpisała rzeczoną kopię własną ręką, i wycisnąwszy na niej swą pieczęć kazała ją uznać i zatwierdzić dygnitarzom swego państwa, którzy byli świadkami zajęcia portu w Sainte Marie na wschodniej części wyspy Madagaskaru dnia 30. lipca 1750.“ (Następują własnoręczne podpisy naczelników Teneryfy, Foulpointe, zatoki Antongil, Machanbou, Baniroule, wyspy Sainte Marie, Laivande i t. d. Następnie podpisy admirała de Villiers, komendanta wojska i okrętu „Mars“ i t. d.).

Belgia.

(Postkromienie rozterek domowych. — Medal dla ministra.)

Bruxela, 21. września. Minister wojny wydał ścisłe rozkazy, ażeby nadal zapobieżono niegodziwym napadom osób wojskowych na bezbronnych obywateli, jakie się kilkakrotnie wydarzyły w Gandawie, a niedawno w Antwerpii. — Pan Rogier przyjmował przeszłej soboty deputację znakomitych agronomów z Alost, którzy ministrowi w uznanie jego zasług około agrykultury, doręczyli trzy egzemplarze (w złocie, srebrze i bronzie) wybitego na jego cześć medalu.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Goście do Rzymu. — Nowy teatr w Rzymie. — Nowy port w neapolitańskim.)

Turyń, 18. września. Pruski książę Jerzy spodziewany jest dziś z powrotem w Turynie z wycieczki do Genuy. Na jutro zaprosił go Król na obiad w królewskim zamku Racconigi w okolicy Turynu.

— Sardynscy posłowie przy dworach w Paryżu i Londynie margrabia Villamarina i margrabia Emanuel d'Azeglio przyjechali tu za urlopem.

Rzym, 15. września. Tego jeszcze roku spodziewają się tu przybycia trzech Wielkich księżniczek rosyjskich: W. księżny Heleny, W. księżny Katarzyny, małżonki księcia Jerzego meklemburskiego, i wdowy po księciu Leuchtenberskim, W. księżny Maryi.

— Księżę Alexander Torlonia buduje wielki teatr na gruncie dawniejszego teatru Aliberti, w którym niegdyś przedstawiono pierwszą operę Rossiniego.

Z Neapolu piszą z 12go września. Na wodach tyreńskich (u wybrzeży kalabryjskich) zbudowany być ma port nowy, i stanie albo w Tropea lub w S. Venere.

Niemce.

(Cesarz Alexander przybył do Warszawy. — Prezydent ministrów z powitaniem. — Zastępstwo Króla. — Posłowie hiszpański i portugalski do związku niemieckiego. — Zgromadzenie badaczy natury.)

Berlin, 24. września. Jego Mość Cesarz Alexander rosyjski zjechał podług otrzymanych tu wiadomości dnia wczorajszego do Warszawy.

— Prezydent ministrów, baron Manteuffell, udaje się jak słycać dziś wieczór pospieszonym pociągiem do Warszawy, i powróci dopiero we wtorek.

— Dziennik *Preuss. Kor.* umieszcza następujący atykuł:

Zbliżanie się chwili, z którą upływa pełnomocnictwo dane Jego królewicz. Mości księciu pruskiemu do zastępstwa Jego Mości Króla, zwróciło powszechną uwagę na tę sprawę. Szczególnie zajęły się nią dzienniki, lecz niektóre z nich postąpiły z wielką nieoględnością, jakiej wierny i szczerzy umysł ludności nigdy by się nie dopuścił. Nie myślimy dziennikarstwu zaprzeczać bynajmniej prawa wypowiedzenia zdania swego w sprawie tak blisko obchodzącej ojczyznę, lecz należałoby to uczynić z większym uszanowaniem dla tronu, i niedawać zgorszenia publicznego uwłaczaniem pięknym uczuciom ludności przychylniej dla domu królewskiego. Możemy zresztą zaręczyć za to, że ci, do kogo to przynależy, zajmują się pilnie kwestyą względem urzędzenia stosunków rządowych po 23. października r. b., i że usiłowania ich dążą głównie do pogodzenia widoków Domu królewskiego z prawdziwym dobrem ojczyzny.

— Nowo mianowany poseł Hiszpanii przy Federacyi Szwajcarskiej, i w tym samym charakterze zawierzytelności także przy Związku niemieckim, spodziewany jest, jak donosi *Leipz. Ztg.*, temi dniami w Frankfurcie. Doręczy natychmiast prezydium związkowemu swe listy wierzytelne i zdaje się że zimę przepędzi w niemieckim mieście związkowem. I portugalski rząd ma zamiar wyprawić do niemieckiego związku swego zastępcę.

Karlsruhe, 22go września. Jego królewicz. Mość Wielki książę wyprawił 17. b. m. wielką ucztę dla obecnych tu badaczy natury, i lekarzy. Zgromadzeni goście zajmowali już przed 6. godziną wszystkie uścia wielkksiążęcego zamku i galerie przyboczne. O 6. godzinie weszli Ich królewicz. Moście Wielki książę i Wielka księżna, powitani, — przyjmowali potem prezentacje pierwszych znakomości i wielu członków zgromadzenia.

Dziś zamknięte zostało 34 zgromadzenie badaczy natury trzeciem ogólnem posiedzeniem.

Szwecya.

(Cholera.)

Sztockholm, 17. września. Cholera sroży się tu w tym roku z wielką gwałtownością. Według dziennika *National Ztg.* zasłało tu od przedwczoraj rano do wczoraj rano 74 osób i umarło 31, od wczoraj rano do dziś rano zasłało 67 i umarło 30 osób; od wybuchu zarazy zasłało 514, a umarło 217 osób. Z rozporządzenia policji niebędą chowani zmarli na cholere, na cmentarzach w obrębie miasta, tylko za miastem.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Zjazd w Warszawie. — Nowiny dworu. — Doniesienia z Kaukazu. — Pożary.)

Jutro wieczór to jest dnia 22. września, jeśli nic nie zajdzie, zagości Cesarz Alexander do uroczystości przyozdobionej *Warszawy*. Dnia 20. b. m. chciał Cesarz być na przeglądzie wojska w Kownie na Litwie, dokąd przed kilką dniami wyjechali z Warszawy jenerał szef sztabu pierwszej armii, jenerał-adjutant Kotzebue i szef artylerji jenerał-porucznik Merkelewicz. Na powitanie Cesarza zgromadziła się rosyjska jeneralicja temi dniami do Warszawy bardzo licznie; na czele stoi rosyjski minister wojny Suchosanet, dalej jenerał-porucznik Sierzputowski, szef wojskowych zakładów naukowych, jenerał-adjutant Rostowców i wielu innych. Wojskowy pełnomocnik w Berlinie jenerał-major Adlerberg przyjechał z kilkoma zagranicznymi oficerami także do Warszawy. Minister spraw zewnętrznych książę Alexander Gorezakow zabawi podczas obecności Cesarza, z swą kancelaryą w Warszawie.

Wczoraj obchodzono urodziny Wielkiego księcia następcy tronu Mikołaja Alexandrowicza, z wielką uroczystością.

Petersburg, 16. września. Jego Mość Cesarz opuścił Moskwę dnia 13. b. m. i udał się do Smoleńska, Cesarzowa zaś została jeszcze w Moskwie. W dzień imienia Jego Mości Cesarza odjechali zjad czterej Jego synowie do Moskwy złożyć życzenia swemu najdosłojniejszemu Ojcu; dnia 1. b. m. staneli tu z powrotem. Imieniem miasta Petersburga wręczył jenerałny wojenny gubernator Cesarzowi adres z powinszowaniem, na który Jego Mość Cesarz natychmiast odpowiedział telegrafem: „Jego Mość Cesarz dziękuje Wam i mieszkańcom stolicy za złożone życzenia.“

— Z Kaukazu to jest z lesgijskiej linii kordonu ogłoszono temi dniami nowe raporta zwycięstwa.

— Pożary w okolicy naszego miasta dotąd jeszcze nieustają. Przed czternastą dniami wybuchł pożar w naszym pięknym Pawłowsku w owym raju tutejszych właścicieli wil, i zniszczył całą dzielnicę, a upłynionego tygodnia to jest dnia 11. września padła znouwu cała dzielnica ofiarą tego strasznego żywiołu.

Turcya.

(Najnowsza poczta Iewantyjska. — Prośba o dymisyę księcia Vogoridesa. — Długi dworu.)

Paropływ Llojda „Vulkan“ przywiózł 23. b. m. do Tryestu następujące wiadomości z **Konstantynopola** z 18. b. m.:

„Członkowie komisji do uregulowania granic montenegryjskich przybyli z Korfu do stolicy tureckiej. Ces. rosyjski radca państwa Mansurow odplynął ze Smyrny do Seio, Rodus, Bejrutu i Jafy, by uregulować odeskie przedsiębiorstwo żeglugi parowej na morzu śródziemnem.

Intendant Sultanki Refii, małzonki Etem Baszy mianowany został intendantem wydatków sultauskiego haremu. Między Szkuratarami i Antiwari w Albanii urządzony będzie telegraf, a paropływ rządowy otrzymał rozkaz, zarzucić drut między Katarem i Antiwari.“

— Wkrótce ma wyjść w Konstantynopolu regulamin ubiorów, to jest przepisy regulujące wydatek rozmaitych dygnitarzy i urzędników państwa podług rangi.

— Rosyjski poseł Aniczekow przybył do Teheranu.

— Rosyjski paropływ „Lastotehta“ rozbił się płynąc z Salaniki u wjazdu do zatoki smyrneńskiej. Tego samego losu doznał turecki paropływ Menzyl pod Spalmadorami, wioząc wojsko i licznych podróżnych ze Smyrny do Chios.

Konstantynopol, 11. września. Książę Vogorides kajmak Mołdawy podał się do dymisy z prośbą, by ustanowiono zastępcę ile możności jak najspieszniej. Nieprzyjmie albo nie może przyjąć żadnej kandydatury na godność hospodara, gdyż pochodząc z greckich rodziców w Konstantynopolu, nie ma prawa należeć do wyboru nie będąc mołdawskiego pochodzenia.

— Dokładne poszukiwania w rachunkach cesarskiego pałacu okazały, że od 1854 roku przekroczono cywilną listę więcej jak o 250 milionów franków, z których większą część harem pochłonał.

A z y a.

(Środki ostrożności w Kantonie.)

Pays pisze: Dzienniki angielskie przedstawiają stan rzeczy w Chinach w świetle tak niepomyślnem, że widzimy konieczną potrzebę wyjaśnienia szczegółów niektórych. Usposobienie ludności chińskiej w Kantonie jest wprawdzie bardzo nieprzyjazne Europejczykom, lecz naczelnicy wojsk sprzymierzonych powzięli wszelkie środki ostrożności. Ściągnięto wszystkie stráže zewnętrzne, a natomiast obsadzili sprzymierzeni główne stanowiska mające styczność z okrętami wojennymi, tak że je ani obejść, ani obsaczyć niemożna, a oprócz tego obwarowały się wojska silnymi szanćcami. Żołnierzom i majtkom nie wolno zwiedzać niektórych dzielnic inaczej, jak tylko po kilku lub kilkanaście razem, a nadto powzięto i inne środki dla poskromienia zaciekłości mieszkańców Kantonu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wenecya, 23. września. Księżniczka Matylda przybyła tu wczoraj z Medyolanu w towarzystwo jenerała dywizji Bougonela.

Londyn, 25. września. Wczorajsza urzędowa *Gazette* donosi: Rząd angielski rozpoczął układy o to, ażeby podróżni jadący przez Belgję na stały ład niepotrzebowali na przyszłość wizować paszportów u konszula belgijskiego w Anglii. — Między Anglią i Holandją założono szczęśliwie nowy drut telegraficzny. — *Times* nalega o niezwłoczne wypowiedzenie cel w Stado i zniżenie dyskontu bankowego.

Nowy York, 11. września. Naczelnny elektryk Sauty zapewnia, że drut nie jest przerwany.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboża i innych foraliów, z pierwszej połowy września na targach w obwodach: Złoczowskim, Przemyskim, Samborskim, Kołomyjskim, Tarnopolskim i Czortkowskim.

	O b w ó d											
	Złoczów		Przemysł		Sambor		Kołomyja		Tarnopol		Czortków	
	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.	zr.	kr.
	m o n e t a											
Mec pszenicy . . .	2	47	2	56	2	41	2	38	3	4	2	33
„ żyta . . .	1	36	1	30	1	30	1	39	1	34	1	38
„ jęczmienia . . .	1	18	1	15	1	4	1	3	1	.	1	3
„ owsa	48	1	.	.	46	.	37	.	45	.	46
„ hreczki . . .	1	39	1	46	1	39	1	39	1	22	1	18
„ kukurudzy . . .	1	40	2	8	1	36	1	26
„ ziemniaków	39	.	36	.	30	.	51	.	26	.	31
Cetnar siana	41	1	6	.	36	1	8	.	55	1	7
„ wełny . . .	24	.	110	.	.	.	30	.	.	.	5	30
„ nasienia konicza	20	40	.
Sąg drzewa twardego . . .	5	52	7	42	6	.	5	45	6	40	7	49
„ „ miękkiego . . .	4	24	5	36	4	28	3	22	5	23	4	36
Funt mięsa wołowego	4 ³ / ₅	.	5 ² / ₃	.	4 ² / ₃	.	4	.	4 ² / ₅	.	4 ² / ₄
Mas okowity	32	.	31	.	48	.	31	.	29	.	19

